

ἐπιψηφίσαι, ὀργιζομένου μὲν αὐτῷ τοῦ δήμου, πολλῶν δὲ
καὶ δυνατῶν ἀπειλούντων· ἀλλὰ περὶ πλείονος ἐποιήσατο
εὐορκεῖν ἢ χαρίσασθαι τῷ δήμῳ παρὰ τὸ δίκαιον καὶ φυλά-
ξασθαι τοὺς ἀπειλοῦντας. καὶ γὰρ ἐπιμελεῖσθαι θεοὺς ἐνό- 19
μιζεν ἀνθρώπων οὐχ ὄν τρόπον οἱ πολλοὶ νομίζουσιν· οὔτοι
μὲν γὰρ οἴονται τοὺς θεοὺς τὰ μὲν εἰδέναί, τὰ δ' οὐκ εἰδέναί·
Σωκράτης δὲ πάντα μὲν ἠγάετο θεοὺς εἰδέναί, τὰ τε λεγό-
μενα καὶ πραττόμενα καὶ τὰ σιγῇ βουλευόμενα, πανταχοῦ δὲ
παρεῖναι καὶ σημαίνειν τοῖς ἀνθρώποις περὶ τῶν ἀνθρωπείων
10 πάντων.

Θαυμάζω οὖν ὅπως ποτὲ ἐπέισθησαν Ἀθηναῖοι Σωκράτην 20
περὶ θεοὺς μὴ σωφρονεῖν, τὸν ἀσεβῆς μὲν οὐδέν ποτε περὶ
τοὺς θεοὺς οὔτ' εἰπόντα οὔτε πράξαντα, τοιαῦτα δὲ καὶ
λέγοντα καὶ πράττοντα περὶ θεῶν οἷά τις ἂν καὶ λέγων
15 καὶ πράττων εἶη τε καὶ νομίζοιτο εὐσεβέστατος.

Θαυμαστὸν δὲ φαίνεται μοι καὶ τὸ πεισθῆναί τινος ὡς II
Σωκράτης τοὺς νέους διέφθειρεν, ὃς πρὸς τοῖς εἰρημένοις
πρῶτον μὲν ἀφροδισίων καὶ γαστρὸς πάντων ἀνθρώπων
ἐγκρατέστατος ἦν, εἶτα πρὸς χειμῶνα καὶ θέρος καὶ πάντας
20 πόνους καρτερικώτατος, ἔτι δὲ πρὸς τὸ μετρίων δεῖσθαι
πεπαιδευμένος οὕτως, ὥστε πάνυ μικρὰ κεκτημένος πάνυ
ῥαδίως ἔχειν ἀρκούντα. πῶς οὖν αὐτὸς ὢν τοιοῦτος ἄλλους 2
ἂν ἢ ἀσεβεῖς ἢ παρανόμους ἢ λίχνους ἢ ἀφροδισίων ἀκρατεῖς ἢ
πρὸς τὸ πονεῖν μαλακοὺς ἐποίησεν; ἀλλ' ἔπαυσε μὲν τούτων
25 πολλοὺς ἀρετῆς ποιήσας ἐπιθυμεῖν καὶ ἐλπίδας παρασχών,
ἂν ἑαυτῶν ἐπιμελῶνται, καλοὺς καὶ γαθοὺς ἔσεσθαι· καίτοι 3
γε οὐδεπώποτε ὑπέσχετο διδάσκαλος εἶναι τούτου, ἀλλὰ τῷ
φανερὸς εἶναι τοιοῦτος ὢν ἐλπίζειν ἐποίει τοὺς συνδιατρί-
βοντας ἑαυτῷ μιμουμένους ἐκείνον τοιούτους γενήσεσθαι.
30 ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ σώματος αὐτὸς τε οὐκ ἠμέλει τοὺς τ' 4
ἀμελοῦντας οὐκ ἐπῆνει· τὸ μὲν οὖν ὑπερεσθίοντα ὑπερπονεῖν